

Italijansko. Grof Codronchi, kraljevi komisar v Siciliji, se je odpovedal svoji časti. Hotel je marsikaj koristnega ukreniti za ta revni otok; toda ni mogel vsled zavisti višjih vladnih krogov.

Francosko. Naš vnani minister Goluhovski že teden dni biva v Parizu, kjer se s francoskim vnanim ministrom posvetuje glede miru med Grško in Turško ter sploh o zmešnjavah v jutrovnih deželah.

Nemško. Cesar Viljem se je včeraj odpeljal v Petrograd, kjer ostane dva ali tri dni. — Državni kancelar Hohenlohe boja v kratkem odstopi; Bülow mu bode naslednik.

Turško. Da še mir med Grško in Turško vedno ni sklenjen, sta zdaj največ krivi Anglija in Nemčija. Slednja se posebno poteguje za svoje kapitaliste, katerim je Grška lep denar dolžna. — Več turških vojnih ladij naj bi odplulo na Kreta; toda nobena ni za rabo; denar za popravo ladij je svoj čas smuknil v razne žepe.

Portugalsko. Po vsej državi se razširja silna nevolja na sedanje liberalno ministerstvo, ki hoče uvesti nove davke; posebno republikanci strašno hujskajo zoper kralja in njegovo vladno.

Azija. V Indiji se je ob Himalaju vzdignilo neko ljudstvo zoper Angleže, ki so pa ga s silo premagali. Tudi druga ljudstva v Indiji so na trdosrčne Angleže jezna, ker Indijci imajo samo dolžnosti, nič pa pravic.

## Za poduk in kratek čas.

### Glas iz srede zasebnih uradnikov.

Stanje ubogih zasebnih uradnikov, pisarjev ali »sribarjev«, je vsem znano. Kdo naj pomaga ubogemu trpinu; komu se naj usmili obitelji, katere so deloma preskrbljene samo dotlej, dokler oče, zasebni uradnik, zdrav svojo službo opravlja? Notarji in odvetniki smejo svoje uradnike odsloviti, kadar hočejo; plačilo jim dati, kakoršno se jim poljubi, čeprav bi pisar služil sto let, zakon jim ne zaukazuje. Res, pripeti se včasih, da dobi od blagosrčnega gospodarja kak star uradnik mirovino, ali to je silno redek slučaj. Tak slučaj se je pripetil letos v Brnu; na Slovenskem se tega ne spominjamo, dasi se našim odvetnikom ali notarjem trda brezsrčnost ne more in ne sme očitati. Samo z golo varčnostjo in poštenim službovanjem si pač ni še noben pisar opomogel. Druginja dandanes tirja, da ves zaslužek poide za vsakdanje potreščine.

Da bi si kolikor toliko izboljšali stališče, osnovali so si zasebni uradniki tu in tam svoja društva, katera delujejo nato, da se nekoliko olajša težavno stanje pisarjev. Podobno društvo se je nameravalo ustanoviti v Celju leta 1892. za vse odvetniške, notarske in občinske uradnike; ker pa nekaterim višjim gospodom ni bilo po volji, ostalo je pri prvem shodu, števšem čez 70 udeležencev iz vseh krajev slovenskih.

Lani pa se je na Malem Štajaru vendar ustanovilo društvo odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Celju. Koristilo bi to društvo neizmerno notarjem in odvetnikom pa tudi pisarjem. Posredovalo bi pri izpraznjenih službah, skrbelo bi za dovršenejšo izobrazbo in porabljenost, nasproti pa za olajšanje težav uradniškega stanu, za prazniški počitek in za zavarovanje na starost. Vendar čutil se bode slovenski svet, nobenega notarja ali odvetnika ni bilo k ustanovitvi, da-si so bili baje vsi povabljeni. Da, še celo nepovoljno so se izražali nekateri in jeden gospod je baje celo svaril svoje uradnike, ne pristopiti.

Dandanes, ko hoče socialna demokracija pod svoj

prapor dobiti vse nižje slojeve, ko raste dunajsko, brnsko, graško s socializmom nadahnjeno društvo odvetniških in notarskih uradnikov, katera društva nas vedno vabijo v tesno zvezo z njimi, sedaj bi se moral vsak narodnjak veseliti, da so Slovenci ustanovili popolnoma neodvisno, narodno, nesocialistiško društvo, kakoršnega nima v Avstriji noben narod. Povabljeni so bili tudi nemški tovariši, pa so odrekli. Tudi dobro! Pač pa upamo, da se bodo narodnjaki-prvaki bolje pobrinili za to velevažno društvo, da si pridobijo tudi zvesta srca in ne samo pridnih rok uradnikov! Hudo bi se pregrešili, ako bi z nasprotovanjem silili društvo v socialno demokracijo.

V Celju imamo stenografsko šolo. Dasi starejšim stenografom gotovo škoduje, ako je preveč mladega naraščaja, vendar veselje je gledati, kako posebno starejši delujejo za to izobrazbo nesebično. — Samostojnost in narodno zavednost si bode ohranilo to društvo pa le, ako se siloma, vsled preziranja ne vdahnejo večini, ki vendar odločuje, socialistiške ideje.

Zgodilo pa se je že, da je imenoval neki ugleden prvak društvenike — socialiste. Kaj čuda, še se nekateri mlajši poprijemajo mednarodnih idej, idej protikršćanskih in protinarodnih. Narodnjaki nam niso naklonjeni, Nemci se ločijo od nas — socialisti pa nas vabijo v toplo svoje gnezdo. Upamo pa, da se ne ruši sloga, kakor se ni porušila, ko je v društvu kranjski jurist pozval, da se zakliče »Narodovi« stranki »živela«, a zadel na odpor z ozirom nato, da je isti čas v državnem zboru baš duhovnik, č. g. Žičkar se potegoval za prazniški počitek uradnikov, česar od »Narodove« stranke niti ne pričakujemo.

Slovenci! Tukaj je polje za delo, a ne celina; rodovitna, obdelana zemlja, — le dežja še primanjkuje. Ne zanemarjajte stanu zasebnih uradnikov, ker ravno ti so najboljši širitelji narodne ideje in skoraj edina vez med kmetom in višjo inteligenco, pa tudi najboljši agitatorji v političnih bojih, kakor je omenil gospod dr. Dečko ob priliki naše prve zmage v okrajnem zastopu celjskem!

Smešnica. Gospa reče dečku: »Zakaj še vendar prideš s piskercem po jedi za svojo sestro, saj ni več bolna; včeraj sem jo videla, kako hodi«. — Deček: »Res že hodi, je pa še vedno rada!«

## Razne stvari.

Domače. (Povodom velike narodne slavnosti v Celju) kličemo iz navdušenega srca celjskim Slovencem sploh, »Celjskemu Sokolu« pa še posebej: »Bratje, le vrlo tako naprej! Celjska trdnjava mora prej ali slej pasti!« Vse ljube goste, ki pridejo na ta slavnost, pa iskreno pozdravljamo: »Dobro došli! Živela slovenska, živela slovanska vzajemnost!«

(Prepoved celjskega magistrata), da so o priliki otvoritve »Narodnega doma« in blagoslovljenja sokolske zastave v Celju vsi javni obhodi prepovedani, je potrdilo graško namestništvo. S tem slavnost sicer ni prepovedana, ali zapomnimo si to, da nas graška gospoda manj ceni kakor socialisti!

(Krasno izdelane sprejemnice) katol. tiskovnega društva v Mariboru smo te dni poslali vsem čast. udom tega toli potrebnega društva. Naj vsak vsaj še enega uda pridobi!

(Trg Rečica) je dobil dne 31. julija dvojezični pečat. O koliko še je slov. občin, ki jim samonemški pečat še vedno dela nečast!